

AVANT!

Òrgan antifeixista de l'Alt Penedès

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - RAMBLA PI I MARGALL, 23

Guanyarem la guerra amb l'estreta unitat de totes les forces sindicals i d'esquerra

Tots els particularismes de partit, tots els punts de vista de grup, totes les comoditats personals i tot el que calgui, ha d'ésser sacrificat a profit de la victòria del poble contra la militarada i la clerecia assassines.

QUI SOM I ON SOM

La guerra cruentíssima provocada per l'alçament feixista del 19 de juliol marca unes rutes noves en l'actuació de les organitzacions polítiques i sindicals de tot Espanya, fins al punt que els programes de l'època que podríem anomenar d'avant-guerra han esdevingut simples elements de la història. Quan la victòria hagi estat aconseguida— que ho serà passi el que passi— caldrà rectificar molts pensaments d'ordre ideològic i caldrà fressar nous camins d'acord amb les circumstàncies de l'hora.

Per això en el moment de llançar al carrer aquest periòdic — que es diu AVANT! i que és una mena de reminiscència d'un altre full d'història tan digna com la que desitgem a la publicació que avui s'inicia—, no volem insinuar programes polítics ni enrolar-lo a una tendència particular determinada. Vivim uns moments en els quals la unitat ha d'ésser norma ineludible. Fer ara política

particularista és suïcida, és anar contra la victòria definitiva del poble en la lluita antifeixista. Volem que AVANT! sigui el portantveu de totes, absolutament de totes, les organitzacions antifeixistes de Vilafranca, i

posarem tota la nostra lleial voluntat al servei d'aquest postulat. La magnífica cohesió republicana, catalanista d'esquerra i sindical que lluita en els fronts de combat, es manifestarà en aquest full periòdic vilafanquí de la manera més intel·ligent, més brillant i més noble que estigui al nostre abast. La guerra, suprema obsessió de l'hora present, es guanyarà només que amb l'esforç de tots. Aquest esforç cal fer-lo igualment que al front a la rereguarda. Nosaltres el farem i per això comencem avui a publicar aquest periòdic, el qual no serà arma periòdica d'aquests o d'aquells, sinó tribuna antifeixista de tots i de cada un dels sectors que aspiren, per a després de la guerra, un nou ordre de coses

socialment millor que el que morí en aixecar-se en armes els que l'imposaven.

Ja hem parlat del per què de l'aparició d'aquest nou periòdic i del que representarà. Parlem ara, a guisa d'il·lustració dels nostres futurs lectors hebdomadars, d'alguna cosa més que cal remarcar.

Els homes que llancen al carrer aquesta publicació no són nou-vinguts en les lluites socials i polítiques. Tenen una història brillant d'actuacions a favor de la perfectibilitat del viure col·lectiu. A la nostra vila no hi ha hagut desertors, ni tebis, ni traïdors. Els que érem junts el 6 d'octubre, primera fita de la lluita antifeixista, som ara junts. Hi som tots. Alguns només hi són en esperit perquè lluiten al front. Ni els fets tràgics, ni les circumstàncies duríssimes ni els esdeveniments estalonats de cada dia d'ençà del 19 de juliol, no han trencat els nostres rengles, compactes per convicció i no simplement per companyonia. No som tots, ni potser cadascun, allà on érem, perquè no tenim el pensament hermètic sinó obert als corrents del moment. Però representem l'esperit liberal i constructiu que dotava Vilafranca d'unes Escoles magnífiques nascudes de les restes envilides d'una caserna, que inaugurava unes generoses colònies escolars mai no assajades, que

convertia el nostre Hospital en una veritable institució popular, que impulsava un autèntic sentit d'engrandiment material i espiritual de Vilafranca i que anava a convertir la nostra municipalitat en un conjunt orgànic ple de vigoria progressiva.

Amb tot i aquesta història neta de la nostra gent, o sigui de la magnífica col·laboració democràtico-sindical de Vilafranca, després del 6 d'octubre els nostres rengles foren trencats materialment a bastonades i amb reixes de presó. I ara ho anaven a tornar a ésser, com ho han estat a tots els llocs on el feixisme ha arrelat. Per instint de conservació, per no voler viure esclaus i perquè els nostres adversaris s'ho han buscat, els hem passat al davant.

I som forts, decidits a tot, cohesionats com mai, colze contra colze, pensament i sentiments a l'uníson, per a continuar la guerra a mort contra el feixisme. En aquesta lluita, Vilafranca, nosaltres, no volem quedar enrera i no hi quedem. Farem el que calgui, morirem si el fat ho exigeix, com els nostres germans que cada dia moren heròicament. D'aquesta decisió fermíssima AVANTI en serà la bandera flamejant.

Als que lluiten a tots els fronts, als partits d'esquerra i a les forces sindicals, a tots els antifeixistes del món, salut!
Per la victòria definitiva contra el feixisme, endavant!

Càstig enèrgic als individus que vulguin actuar al marge de la responsabilitat i de la disciplina

Siguem-hi tots

És cert que ens trobem en una situació no promoguda per nosaltres. La incomprensió de les classes privilegiades ha enrunat tota una carcassa que en esmicolar-se ha aixafat els seus corifeus.

Cert és també que nosaltres hem estat els precursors d'una societat més justa i més nostra, i que com a apòstols d'una nova concepció n'hem estat les primeres víctimes, immolades a favor d'una albada de llibertat que els romàntics en les seves elucubracions endevinàvem rodejada de núvols de tragèdia i, alhora, de clarianes beatífiques.

Som en un tombant de l'esdevenidor que cal aconseguir decididament, perquè a l'altre costat dels neguits trobarem les realitzacions dels nostres ideals. Percebem ja resplendors rogenques que marcaran modalitats noves a la vida catalana. No us agafeu a la nostra bandera tradicional, que tenia incrustacions reaccionàries i taques d'egoisme, com a aixopluc que era de baixes concupiscències. La nostra ensenya purificada de les nafres dels homes que l'havien deshonrat, és estelada perquè siguin més evidents els seus colors inconfusibles. És bandera de llibertat d'homes i de pobles i nosaltres, servidors d'aquestes virtuts, aferrats a la terra que els dóna saó, seguim endavant fins a la maduresa, perquè si no som nosaltres, siguin els nostres fills els qui abastin els fruits dels nostres afanys, sigui almenys la història qui reconegui els nostres mèrits.

No defallim a l'hora del combat, que la nostra terra tot ho assimila i qualsevol doctrina fecundarà el nostre sòl, i el fruit magnífic serà amarat de característiques racials si és assaonada amb l'esforç dels catalans.

Tot el que esdevé a Catalunya, serà pels catalans si tots hi aportem el nostre esforç estrenu. És hora de lluitar i cal que tothom sigui al seu lloc, sense defalliment, amb coratge heroic, amb il·lusió infinita.

S. ARMENDARES

Cooperem a la pau del camp. Si deixem que la intranquil·litat pertorbi la pagesia, la victòria se 'ns farà més difícil.

L'atresorament al camp

L'atresorament de plata i de bitllets que es produeix en moments d'excepció i de pànic té una explicació—la por—, però no una justificació. Sovint aquell que perquè, per exemple, tem una confiscació del diner posat a guany—per dir-ho d'una manera planera i gràfica—, l'amaga sota terra, es troba amb què, per efecte d'una minva del seu valor adquisitiu, en lloc de cent té cinquanta o trenta o zero. Això vol dir que l'atresorament és un mal que mata.

Diem això perquè allà on es produeix l'atresorament amb més intensitat és als medis rurals. La població camperola, de natural desconfiada, és propensa a aquesta por de perdre-ho tot que genera l'afany d'atresorar, inconscient que, a més de dificultar la circulació fiduciària, pot arruinar-se irremissiblement.

Vivim temps difícils, certament. La guerra a què ens ha portat l'ambició feixista, és dura. Aquells que pretenien de salvar-ho tot, ens han posat en situació de perdre bous i esquelles. La nostra economia està amenaçada com mai i cal

un esforç gegantí per a recobrar les antigues posicions. El braó que el poble ha posat en la lluita per abatere els insensats que han llançat el país a la ruïna, ha d'ésser posat igualment en la tasca de refer la nostra economia malmesa.

I en aquesta nova empresa cal comptar amb tothom. La gent del camp pot contribuir-hi no solament assegurant el ritme de producció dels temps normals, sinó, com en els temps normals, fent circular sense temença el diner atresorat, perquè, sota un punt de mira general, és més econòmic i, sota un punt de mira individual, més positiu de proveir-se de robes, d'utilatge o de qualsevol altres efectes necessaris, que no pas de lliurar-se a un atresorament desenfrenat, que, de passada, contraria els designis dels nostres governants.

PERE MAS I PERERA

Ateneu Popular del Penedès

Dintre del present mes s'inauguraran les tasques de l'Ateneu i quedarà obert als associats. Com a bon començament s'està efectuant la inscripció dels que desitgin concórrer a alguna de les següents classes:

- Gramàtica catalana
- Dibuix
- Francès
- Càlcul mercantil i comptabilitat
- Ensenyament elemental
- Tall i confecció

Tots els associats rebran el corresponent butlletí d'inscripció que podran omplonar si els hi interessa alguna d'aquestes classes i entregar a l'Ateneu tots els dies de 7 a 8 del vespre.

Així mateix, els companys que encara no són socis, podran passar a l'esmentada hora per l'Ateneu per inscriure's i matricular-se també per la classe que tinguin interès.

L'antifeixisme eficient

Vilafranca ha estat sempre un poble de periòdics i de periodistes. Si féssim un recompte com més reulat millor dels fulls polítics, literaris, carrinclons i intel·ligents que han sortit de les imprentes vilafranquines descobriríem una xifra sorprenent. Des del periòdic agrícola fins al setmanari d'humor, des de la revista d'alta volada fins al full fet amb ciclostyle, existeixen en la història de la premsa vilafranquina tots els fons de paper i totes les tendències.

No quedaríem bé amb la història local ni amb la nostra dignitat periodística si ara, en l'hora més greu que ha travessat el país d'ençà de molts anys, els vilafranquins que ens ha donat per escriure bé o malament per al públic no poséssim la ploma al servei de l'ideal que aflama el pit de la gent que treballa i pensa, de l'ideal que, per ésser de l'autèntic poble, és nostre, és dels que som poble en carn i en esperit.

Hauríem negat la nostra manera d'ésser, com a periodistes i com a homes, si en aquests moments no haguéssim fet el nostre periòdic antifeixista i res més que antifeixista, net de tendències minimilistes o de partit. En aquestes hores de dolor i d'esperança, de tragèdia i de realitat, no es pot ésser altra cosa que antifeixista.

Els que parlen exclusivament en llur partit i es diuen antifeixistes, no en són. El dia que tothom en sigui de debò, la guerra serà guanyada.

No vull criticar ningú directament, no vull fer altra cosa que fer arribar la meua veu a la consciència dels que encara no s'han adonat que la cosa és més seriosa i més greu del que es creuen. Però vull dir, tan clarament com la meua traça em permeti, i precisament en aquest moment que inaugurem aquesta publicació que ha d'ésser la tribuna antifeixista dels vilafranquins, que l'antifeixisme eficaç no és el que

molts s'han creat pel seu compte. Entre germans es pot parlar clar. Parlem-hi, doncs.

L'antifeixisme eficient, el que ens ha de fer guanyar la guerra, és el que sàpiga lligar més l'esperit de vèncer l'enemic i de reconstruir amb nous fonaments tot allò necessari en la vida del país. L'antifeixisme eficient, l'únic que entenc que ha d'informar el sentit d'aquest periòdic, és el que convenci la gent que la revolució no és una disbauxa, el que faci comprendre, per exemple, que mentre hi hagi carbó per moure els trens que fan llur ruta cada dia, no és convenient que corrin tants autos per les carreteres i per les vies urbanes, inclús per anar al cafè i al cinema, amb la consegüent despesa de benzina, que és un producte estranger que hem de pagar amb or. L'antifeixisme eficient, el que jo sento i que entenc que és l'únic que s'hauria de sentir, és aquell que responsabilitzi l'individu i el faci disciplinat al front i a la rera-guarda, aquell que si ens demana tot el que tenim, mal sigui la vida, estiguem disposats a donar-l'hi, aquell que impossibiliti que tothom faci el que li doni la gana, aquell que ens faci veure clarament la gravetat de l'hora que vivim, aquell que no creï recons de burocràcia innecessària, aquell que organitzi, que pensi, que vibri, que se senti com un esperó a la carn i no com una satisfacció de vida planera i folgada, aquell que ens tingui disposats tothora a vèncer contra tothom i que sigui la ferma i d'un redreçament magnífic després de la victòria.

Aquest antifeixisme és el meu. No en tinc l'exclusiva. Però perquè sigui més general he volgut sumar la meua veu a les moltes que parlen en aquest mateix sentit des de les tribunes i els periòdics polítics i sindicals.

J. ARMENGOL I MOLINS

Responsabilitat, disciplina i comanament únic: vet ací el camí del triomf

El President ha parlat...

Les paraules del President de Catalunya enclouen una gravetat manifesta.

Els moments són de gran responsabilitat i quan en aquests moments el President ha parlat de la manera que ho ha fet, cal reconèixer que té sobrats motius per a fer-ho.

«Volem que cadascú doni la cara i el pit davant les respectives assemblees...» Aquestes paraules adreçades el diumenge a la multitud congregada al Palau Nacional pel President Companys tenen una responsabilitat per a tots que cal tenir en compte. Quan es parla de la forma que ho ha fet la més alta personalitat del poble, davant aquest poble, que el vol i que l'estima, es necessita ésser mesell, no tenir cor ni dignitat, per no compondre-les ni recordar-les, i donar-se per informat que les coses de govern no rutllen com hom voldria.

Imagineu-vos el neguit, el sofriment d'aquest home portat pel poble a la Presidència, en haver de dir-li el que li ha dit. Tota la seva autoritat,

enfortida per la seva austeritat de governant avui es veu avergonyida i crebantada pels mateixos que tenen el deure d'enaltir-la i glorificar-la.

La responsabilitat ens ateny a tots, i tots hem de procurar que els governants actuïn en llibertat de moviments, perquè, o bé tenen la nostra confiança o no la tenen, que d'aquesta manera no els obligarem a haver de parlar com ens han parlat el **President, Peiró, la Montseny, Medrano** i d'altres.

JOSEP PUJALS I VIDAL

Recordant al company caigut

A Lleida, va caure un bon company nostre. Molts dels que, a la nostra vila, seguim les lluites proletàries, el coneixíem. Es deia Josep Ruestes i era un dels més bons i més antics militants del P. O. U. M., sempre atent i sempre ben disposat. Al P. O. U. M. el vaig conèixer jo. La seva fermesa i consciència de la causa treballadora feia que tots els companys l'estiméssim com un germà.

Havia posat la seva vida al servei de la causa obrera i sempre es mantenia ferm en el seu lloc. El sis d'octubre el trobà a la província de Lleida, lluitant, com sempre, per la llibertat. En el mateix lloc ha trobat ara la mort, en defensa de la revolució i del nou ordre social.

Recordo que una mesada abans d'esclatar la lluita actual, em parlava de la imminència d'aquesta. I es sentia optimista, molt optimista.

Caigué els primers dies de lluita. Trobant-se de guàrdia a Balaguer, el company Ruestes, honrat i veritable revolucionari, volgué impedir que una colla de foragits robessin en una masia dels voltants. Els malvats l'acribillaren a trets i a les poques hores moria. Amb la seva mort hem perdut un dels millors companys, un dels que recordem amb més amor.

Company Ruestes; màrtir per la llibertat, has donat tot el que posseïes per la nostra causa. Tots els teus companys et saludem postrerament i et donem la ferma i de seguir, sempre, passi el que passi, el camí que, junt amb tu, seguïem: el camí de les reivindicacions proletàries.

I, davant de les teves despulles, recordem la consigna del nostre partit:

PEL SOCIALISME! FINS A LA FI!
FINS A VÈNCER O MORIR!

RAMON LLURBA

Tota l'autoritat al Govern de la Generalitat. Destrucció dels grups irresponsables, deshonra de la revolució.

Los trabajadores del teatro de la U.R.S.S. al Socorro de España

Com a una mostra més de l'ajut del poble de la U. R. S. S. al poble espanyol en la seva lluita contra el feixisme, donem, a continuació, l'article publicat a «El Comuner» d'Yrbit, el qual ens ha estat tramès, traduït al castellà, pel mateix autor:

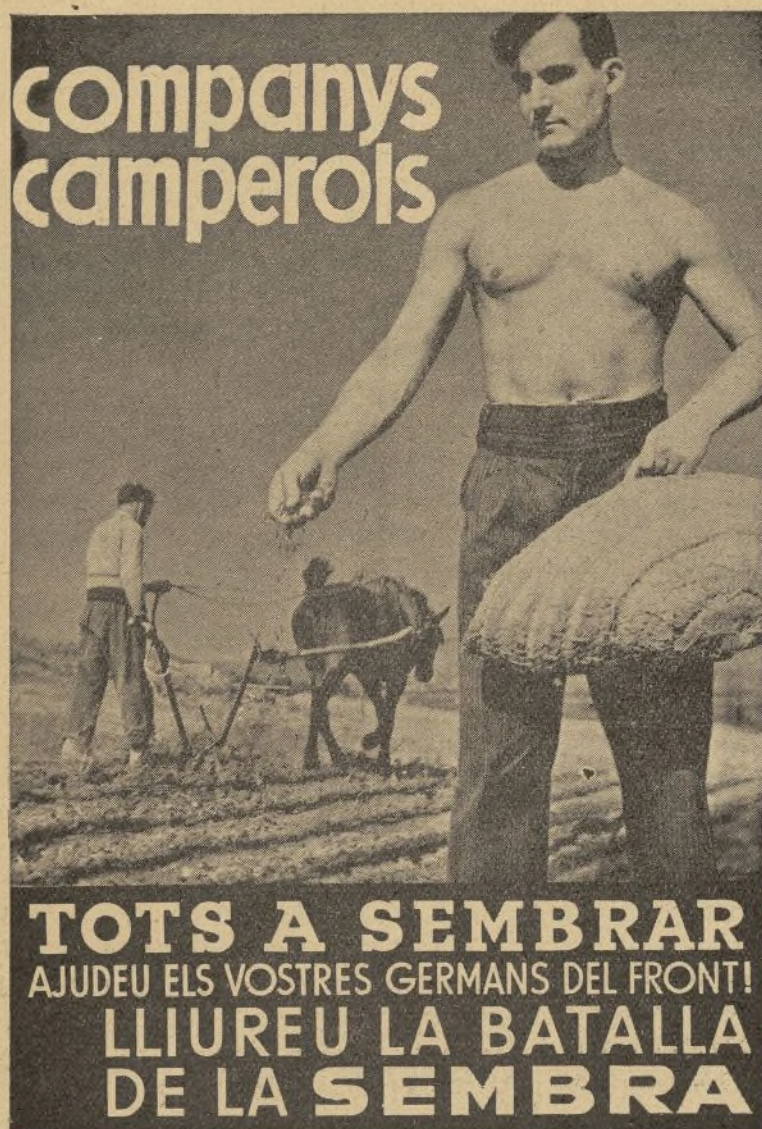
«En la primera Reunión General de los Obreros del Teatro de la ciudad (Yrbit) que se efectuó el 23 de Octubre, se ha propuesto: Ingresar cada mes, en el fondo del Socorro a las mujeres y niños de España, el sueldo de un día, hasta la destrucción total de los insurrectos fascistas, e invitar a todos los Teatros de la región de Sverdlovsk a que sigan el ejemplo.

La lucha del pueblo revolucionario español contra el fascismo — dicen los obreros del teatro en su resolución — es algo que atañe a todos los trabajadores de la Unión Soviética, y la victoria del Frente Popular sobre la feroz bandada fascista de los insurrectos será la victoria de toda la humanidad progresiva.

El socorro a las madres, mujeres y niños de nuestros hermanos españoles, quienes con su sangre defienden la libertad y el derecho a la reconstrucción socialista de su patria, contribuirá a la victoria del pueblo heroico español y de su Gobierno».

MIGUEL LAVROV
Yrbit, Teatro de la Ciudad.

Amb el sacrifici de tots ho guanyarem tot.

Camperols d'Espanya la terra és vostra

Henri PITAUD, Director del periòdic «L'EMANCIPATION PAYSANNE» el qual ha estat alguns dies entre nosaltres, ha escrit l'article següent:

«Camarades camperols, la terra és vostra» proclama un cartell de propaganda, que he vist enganxat a totes les parets dels pobles de Catalunya.

Un dia, a començaments d'octubre, un amic espanyol vingué al meu despatx i em demanà amb insistència, en nom del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i de la Conselleria d'Agricultura, d'anar a Espanya a estudiar la qüestió de l'expropiació de la terra i les condicions de vida dels pagesos.

He estat a Espanya setze dies, he recorregut tot Catalunya, he conviscut quatre dies amb els milicians a les trinxeres de Tardienta i d'Osca, al front d'Aragó; he anat també fins a València, la ciutat del sol voltada de jardins de tarongers, on havia començat ja la collita.

Tots aquests pagesos que he vist, els uns defensant llur poble darrera les barricades de sacs de terra, els altres continuant llur penible treball de la terra, sovint a pocs centenars de metres de les trinxeres, el fusell a punt, m'han exposat llurs misèries dels temps passats, on estaven esclaus del treball i de la fam al servei d'amos inhumans que han preferit provocar la guerra civil, o sigui l'assassinat d'innocents abans, que perdre un sol de llurs privilegis!

Aquí està el gran drama, la gènesi de la Revolució es situa en el problema agrari, els militars s'han sublevat perquè el «Front Popular» anava a aplicar les lleis agràries a favor dels petits camperols miserables.

En relació amb nosaltres que ens queixem, amb raó, de les condicions socials inferiors en que estem, els nostres germans espanyols són encara serfs.

Abans la Revolució, a Aragó, els pagesos cobraven un jornal de dues pessetes i a vegades menys. Amb això havia de viure tota una família.

A la província de València, els jornalers anaven cada matí a un lloc del poble, per a llogar llurs serveis, i allí els propietaris escollien alguns obrers al preu més baix possible, i els altres esperaven un altre dia...

Hom comença a comprendre l'odi dels reaccionaris francesos pel Front Popular Espanyol! En el seu si, és tota la pagesia d'aquell país explotada i miserable que s'ha aixecat al costat del poble obrer contra la selvatge agressió dels militars de Franco, pel compte del capitalisme agrari i clerical d'Espanya i del feixisme europeu!

Car no cal oblidar que la revolució i la guerra horrorosa que ha fet vessar tanta sang sobre tot el sòl ibèric ha estat provocada i desencadenada pels enemics del poble, i que aquest no ha fet més que defensar-se. Molts dels nostres camarades seguint l'exemple del Govern semblen ignorar-ho.

És fals de dir que els nostres germans espanyols demanaven la intervenció de França.

El que volien era poder comprar a les nostres fàbriques el que els era indispensable per no ésser vençuts.

Tancant la nostra frontera, posant el govern legal en igualtat de tracta amb el cap rebel dels marroquis i dels mercenaris, donavem un avantatge formidable al general Franco sobre els seus adversaris, ja que posseïa la superioritat tècnica i el material formidable que continuava rebent d'Alemanya i Itàlia.

Els homes? L'Espanya republicana en té centenars de milers en reserva; més de que li serviran si no té armes? La fe no és suficient contra les metralladores o els avions!

Avui la situació canvia. Madrid no ha caigut i no caurà, ara arriba material per les milícies i en llurs rengles hi han ara milers de francesos, alemanys, italians, russos, anglesos, belgues vinguts per a lluitar per una causa justa.

Tots els que he trobat m'han dit: «Aquí sabem el perquè ens fem matar; en la pròxima guerra europea que es prepara, no ho sabrem!»

Tots els nostres camarades pagesos de França estimaran els nostres germans d'Espanya que moren per llur llibertat i «per la nostra». Faran més encara, enviaran al «Comitè per l'Espanya lliure», vestits pels infants, queviures per les poblacions civils i pels milicians.

Quan els feixismes d'Europa fan una aliança per esclafar els pobles, aquests han de fer una cadena per destruir el capitalisme.

Adhuc al Front Popular de casa nostra, hem de dir: no es poden fer col·laboracions amb el capitalisme; o l'esclafem o ens fa caure».

HENRI PITAUD

VIDA MUNICIPAL

Al sortir a la llum aquest periòdic ens plau inaugurar aquesta secció, que continuarem periòdicament, amb un extracte de les gestions i acords més importants presos pel Consell Municipal.

En la part de Proveïments hem d'assenyalar les gestions que porta a cap una comissió que ha estat creada sota la Presidència del Conseller Delegat, gràcies a les quals no ha estat notada l'escassetat aguda de queviures en la nostra vila.

Sabem també que el Conseller-Delegat es troba de viatge per a intentar l'intercanvi de mercaderies, havent arribat enel nostre coneixe-

ment que l'èxit l'acompanya en les seves gestions, de les quals en sortirà beneficiada la nostra vila, tant en preus com en qualitats.

En la part d'Agricultura s'ha fet el repartiment de terres per una banda i per l'altra s'han municipalitzat els 190 jornals de «La Pelegrina» a fi d'explotar-la directament.

Altra cosa important és l'activitat que desenvolupa el Departament d'Obres Públiques, el qual apart dels projectes que té en cartera està realitzant l'alineació del començament del carrer d'Angel Guimerà, urbanització de la Plaça de la República i carrer de Misser Rufet, enderrocamment de l'ex-convent de les monges de clausura, obriment del carrer de Sarriera i ampliació del Grup Escolar.

Cal fer constar també que sota el control del Departament d'Economia, s'està portant a cap la municipalització del servei funerari, en benefici del públic i a la vegada també del Municipi.

Han estat creades les Delegacions del Comissariat de la Vivenda i del Comissariat de Propaganda, treballant la primera en les estadístiques d'edificis i la segona en l'organització de propaganda antifeixista, que aviat deixarà sentir els seus efectes per la Comarca.

El Departament de Cultura en el problema escolar i cultural, el d'Assistència Social en els casos de la seva competència també hi treballen activament, així com també la resta de Departaments cada un en els afers al seu càrrec.

Els innocents cossos trossejats dels infants de Madrid clamen venjança inexorable contra tota la púrria feixista.

El sentit màgic de la vida

Si els cafres del feixisme espanyol i internacional no ens recordessin el poc o gens que l'home ha avançat—malgrat el prendre aspirina i el tallar-se les ungles dels peus li facin creure el contrari—ho deixaríem és que demostrat el sentit màgic de la vida que encara dura i perdura.

Naturalment que la màgia ha anat canviant, de la mateixa manera que els homes de les cavernes s'empaitaven a cops de roc i els homes de les casernes es maten i s'esbudellen amb trimotors, tancs, canons del trenta, gasos asfixiants, bales dum-dum i altres filigranes de la ciència moderna.

Si ja són comptats els que creuen en el poder de les pedres negres, de certs animalons, de les estrelles o de la lluna i el sol, i van de mal borràs els sants, els àngels, els dimonis i tota la cort celestial infernal i papal, està a l'ordre del dia la màgia de la revolució. Màgia que també cal extirpar com totes les altres, ja que l'única màgia amb cap i peus que ha existit ha estat la dels jocs de mans i en definitiva també és una manera d'amagar-nos l'ou.

Són molts els que s'han pensat que la Revolució era una vareta màgica i que n'hi havia prou amb que toqués les coses per convertir-les en panacees universals. Requisar i incautar, comitès per ací i controls per allà, i que tot marxaria per sí sol com per art d'encantament.

Si no hi ha cap Déu ni cap Mare de Déu que facin miracles, tampoc no hi ha cap paraula ni cap comitè que en faci, com s'ha pogut comprovar degudament. I ja és l'hora de no deixar-se engalipar, ni enlluernar, ni coaccionar per la màgia present i de descobrir el que s'hi amaga al darrera. Si la Màgia Negra va cap per avall, que no sigui substituïda per una Màgia Roja i Negra o simplement Roja.

Quan a Lenin li retreien les paraules que ara semblen màgiques de la Llibertat i Democràcia, solia preguntar: Llibertat, per què? Democràcia, per què? Ens ensenyava que cal anar a la recerca de la realitat que se'ns vol escamotejar amb jocs de paraules llampants.

Les abstraccions soles, sempre han donat mal resultat. Recordeu que els criminals que han provocat l'actual guerra, l'han portada a cap sota la frase de la **pacificación de los espíritus**, i que només cridant **no pasaran! no pasaran!** amb una mica més ens els trobem dintre de Madrid.

Comitès, controls, consellers, per organitzar la producció i la guerra contra el feixisme, sí! Comitès, controls, consellers per desorganitzar-ho tot, presumir, espatarrar la gent i aprofitar-se dels càrrecs, no!

Donatius, multes, recaptés i impostos extraordinaris, que hom sàpiga on van a parar, i que serveixin per guanyar la guerra o aminorar l'atur forçós, sí! Donatius, multes, recaptés i impostos que no es veuen on van a parar i que en definitiva són un vulgar canvi de butxaca, no i no!

Revolució social contra els explotadors i en bé de la col·lectivitat, sí! Revolució social perquè allí on hi havia un amo, un explotador, un esquenadret i un esbirro, n'hi hagin deu, no!

Requisés, incautacions i col·lectivitacions per distribuir millor la riquesa, sí! Per explotar la pobresa i per canviar l'abundància i la misèria de casa, no f no!

Cada dia s'acosta més l'hora que s'haurà d'acabar amb els que s'aprofiten i exploten la guerra i espatllen i deshonren la revolució, perquè d'allí on se'n treu i no se'n posa aviat se n'ha passat taps.

I, desenganyem-nos, un cop ens hagi passat una mica la màgia roja, la batuda final no serà mai—contra el que alguns suposen—entre republicans i socialistes; entre anarquistes i comunistes; entre castellans i catalans; i, encara menys, entre la C. N. T. i la U. G. T. La batuda final no serà altra que entre la massa laboriosa honrada, de bona fe, de bona voluntat, i la púrria de trapelles, trafiques, murrís, enredaires, trabucaires, desaprensus, butxeres, bandits, bandolers, gangsters, estafadors, ganduls, atracadors, lladres, assassins, criminals, ambiciosos, intrigants, arrivistes, aprofitadors, grimpaïres, manelles i sapastres.

Perquè el país no és una bóta de sant Farriol i els homes no viuen de miracle.

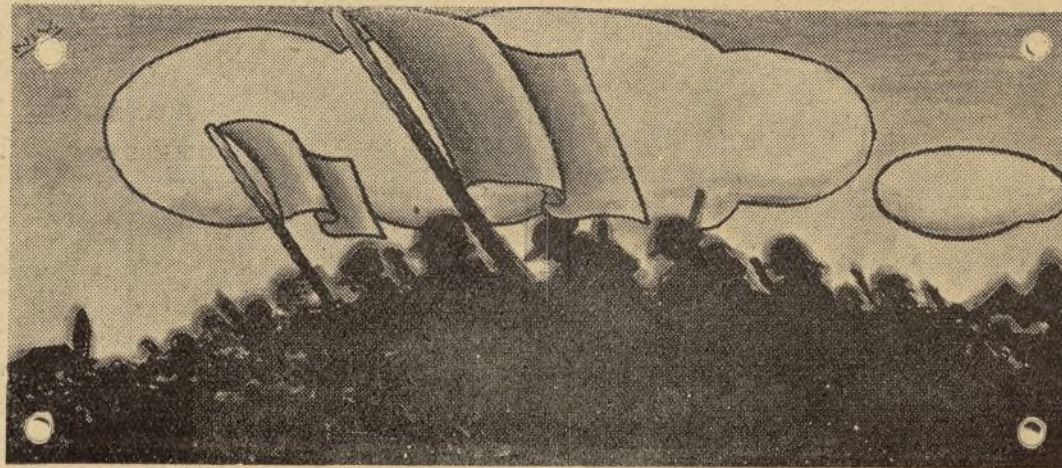
RODOLF LLORENS

UNITAT!

UNITAT!

UNITAT!

Amb unitat guanyarem la guerra i salvarem el país.

NOTICIARI

El proppassat dissabte, a les deu de la nit, donada la gravetat del cas, fou operat a l'Hospital Comarcal d'aquesta vila, pel doctor Sala, el company Miquel Ràfols, Conseller suplent d'Economia.

El pacient dins el curs de la dolència ha experimentat una franca millora que nosaltres no cal dir co mcelebrem.

El president del nostre Consell Municipal, l'amic Fèlix Balaguer, segueix la cura de repòs prescrita pels metges en una finca del terme de Sant Pere de Ribes.

Ja sap l'amic Fèlix com celebrarem el seu prompte restabliment per tal que pugui posicionar-se del seu càrrec el més aviat possible.

Farré - perruquer : Angel Guimerà, 34

Ha quedat constituïda en aquesta localitat i la comarca una Delegació del Socors Roig Internacional amb l'adhesió de les entitats: P. S. U., U. G. T., E. R. de C. i Partit Federal Ibèric, havent acordat sol·licitar de l'Ateneu Popular una secretaria que no dubtem els serà concedida, coneguda l'obra d'ajut a tots els perseguits polítics i socials, que dita organització porta a terme arreu del món.

Hem rebut la següent nota, comunicant-nos la constitució a la nostra vila de l'AGRUPACIÓ COL·LECTIVA OBRERA DE DISTRIBUCIÓ C. N. T. - U. G. T., composta pels elements del ram de REPRESENTACIONS I COMISSIONS, havent anomenat als companys per la junta:

Josep Colet, President
Enric Ribot, Secretari
Joan Soler, Tresorer
i vocals: Pere Bertran, Antoni Vives,
Bibià Herrera i Josep Massana.

Esperem que la tasca que els amics s'han emprès serà profitosa per la Vila i la Comarca.

Farré - perruquer : Telèfon 222

Hem rebut un comunicat del director tècnic d'Obres Públiques d'aquest Consell Municipal Frederic Tàrrega oferint-se particularment i al poble en general pels serveis que se li vulgui encomanar. Agraïm al company Tàrrega l'atenció que ha tingut l'amabilitat de fer-nos i ens plau de palesar-li l'estíma que ens mereix la labor que desenrotlla a benefici de Vilafranca.

Gràfiques Cuscó : Telèfon 252 : Vilafranca del Penedès

Mútua d'Assegurances del Penedès

contra els accidents del treball

Intervinguda per la
Generalitat de Catalunya

Col·lectivitats, Cooperatives i Industrials:

Assegurant els accidents a aquesta Mútua, defenseu els vostres interessos, enfortiu l'economia penedesenca i reduïu les vostres despeses.

Rambla Pi i Margall, 26 - Vilafranca del Penedès - Telèfon núm. 68

Farmàcia i Centre d'específics

J. Bosch

Cort, 21 - Telèfon 172 X
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Estació de servei Vilafranca

Lubricants
Gasolines
Reparacions

Prat de la Riba - Vilafranca del Penedès - Telèfon 74 R

**Demaneu sempre
l'insuperable**

Vermut

Martini Rossi

Dipòsit:
Constitució, 50
VILAFRANCA

Ultimes novetats

Rafecas

A. Guimerà, 18 i 20
Vilafranca del Penedès

Empreu els

Blaus "La Rosa"

Marca registrada

són els millors

Fabricant: JOAN ROMAGOSA - Vilafranca del Penedés

CASA FARRÉ

NOVETATS PER A SENYORA

SEDERIA, LLANERIA, LLENCERIA I GÈNERES
DE PUNT — Especialitat en gèneres per a dols

Cort, 11 i 15 i Indústria, 14 - Telèfon 155
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Joan Escelasans i Milà

VINS A L'ENGROS

Vilafranca del Penedès

Llautoneria - Bombes - Accessoris

Carrer B. Durruti, 72 - Telèfon número 72

VDA. DE J. GUITART

VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Gas - Aigua - Electricitat

IMPORTACIÓ - EXPORTACIÓ

DROGUES - COLONIALS

FRUITES SEQUES - LLEGUMS

BLANC D' ESPANYA

PRODUCTES QUIMICS

CONSERVES - CONFITERIA

JOAN HILL FERRET
EXPLOTACIÓ COL·LECTIVA

Direcció:

Rambla Francesc Macià, 7
Telèfon 214 : Apartat 12

Magatzems:

Joan Maragall, 28 i 30

Fàbriques:

Missèr Rufet
i Plaça de la República

VILAFRANCA DEL PENEDÉS

L'antiga Casa VICENTÓ

assabenta als seus clients
i públic en general el trasllat
de l'establiment al

carrer B. Durruti, 10 (abans Ferrers)

LLANES I SEDES...

obtindreu un bon rentat emprant

PALO JABON

(FUSTETS)

m a r c a :

“SIM”

ALFALS
PALLES
TREPADLLES
FULLA D'OLIVERA
i altres FARRATGES

Qualitats immillorables
Bons preus
Repartiment a domicili
per Vilafranca i comarca

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7
Apartat 23
Telèfon 51 VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Cereals - Despulles del blat - Ferros - Carbons - Fustes

SASTRERIA CORET

NOVETATS

ECONOMIA

DISTINCIÓ

Tall i confecció immillorable... CORET, Sastre

B. Durruti, 19 (abans Ferrers)
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Relotges:
Reparacions:
Garantia:

CASADEMUNT

Casa especialitzada en rellotgeria.
Grans assortiments de rellotges de
tota mena i preus.

P. Constitució, 24
VILAFRANCA

PERFUMERIA
BISUTERIA

MERCERIA
MODES

RAMON SALA

Casa especialitzada en llanes
Tenim les darreres novetats

Plaça de la Constitució, 21 ~ VILAFRANCA

J. MIRALLES

Farmàcia
i laboratori

Cort, 1 i A. Guimerà, 2 - Telèfon 123 - Vilafranca del Penedès

Tècnic - Radio

Rambla F. Macià, 8
VILAFRANCA

Material fotogràfic
Laboratori
Còpies - Ampliacions
Rapidesa en l'entrega

Venda i reparació d'aparells de radio